

Liberális kereszténység nincs

2023 január 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Az intolerancia tolerálása önfeladás, a vétkek elismer? elfogadása b?nrészesség

„Álljatok szilárdan a hitben! Ne hagyjátok magatokat összezavarni!” – írta lelki végrendeletében az óév utolsó napján az égi hazába költözött XVI. Benedek nyugalmazott pápa. A néhai egyházf? testamentuma nemcsak örök érvény?, hanem napról napra id?szer?bb is ma, amikor világszerte 360 millió keresztényt ér súlyos, közvetlen üldöztetés hite miatt. Ám nem csak a muzulmán világban, Indiában, Kínában és más távoli vidékeken vannak veszélyben a keresztények. A nyugati világban kiépül? liberális diktatúrákban is újból megjelent a fizikai fenyegetettség.

Nem, ebben nincs semmi túlzás. A valaha mély hit? katolikus Írországban egy keresztény tanárt tartóztattak le az LMBTQXYZSTB-terroristák legnagyobb gyönyör?ségére, mert nem volt hajlandó egy fiút lánynak nevezni. Nemrég Angliában vettek ?rizetbe a hatóságok egy n?t azért, mert csendben imádkozott egy szemforgató farizeussággal abortuszklinikának nevezett magzatmészárszék el?tt az ott meggyilkoltakért. Ez nyilvánvalóan és tagadhatatlanul a liberalizmus nyílt diktatúrája. És még hálát adhatunk Istennek, hogy legalább nem gyilkolják halomra Európában a híveket, a papokat, az apácákat, mint tette azt a liberalizmus a szabadság nevében a franciaországi nyaktilós jakobinusterror idején vagy szörnyszülöttje, a bolsevizmus a XX. században.

Igaz, ett?l csak árnyalatokban különbözik a baloldal teljes egészére jellemz? kereszténységellenesség és egyházgy?lölet, aminek jegyében Nyugat-Európában sorra-rendre távolítják el a közintézményekb?l a keresztény jelképeket, meghurcolják a hitüket nyilvánosan megvallókat, kitörlik Európa szellemi-erkölcsi alapjai közül a Krisztus-hitet – holott megmásíthatatlan tény, hogy a valódi Európa a hellén filozófia, a római jog és az ezeket egyszerre megtermékenyít?, integráló és a mába átment? keresztény etika hármasságán, és csakis ezek együttesén alapul.
„A szabadk?m?vesek célja, hogy megszabadítsák Európát a kereszténységt?l. Ennek megvalósításához minden eszközt hajlandók bevetni, lobbierejüket kihasználva az unió vezet?i közé is beférk?ztek” – mondta a Magyar Jelen portálnak adott karácsonyi interjúban Márfi Gyula nyugalmazott veszprémi érsek. És a jelek szerint egyházi körökbe is.

Egyes bajor katolikus püspökök homoszexuális párokat áldanak meg, s?t minden isteni és egyházi paranccsal, tilalommal szembeszállva esketnek is. ?szintén szólva meglep?, hogy e személyeket nem távolítják el az egyház kötelékéb?l, a nyílt engedetlenségért ugyanis ez a büntetés jár. „Ez már nem kereszténység, ez már Krisztus-ellenesség” – fogalmazott a botrányos viselkedés kapcsán Márfi Gyula.

„Már eddig is sok antikrisztus lépett föl. […] Közülünk kerültek ki, de nem tartoztak közénk. Ha közénk tartoztak volna, velünk maradtak volna. De rajtuk kellett nyilvánvalóvá lennie, hogy nem mindenki tartozik közénk” – olvassuk Szent János apostol els? levelében. Korunkra alkalmazva e megállapítást világossá válik, hogy ma a liberalizmus mételye a hamis próféták által támadja a kereszténységet. A liberalizmus – nevezzék bár progressziónak vagy felvilágosodásnak, divatosan woke-nak – sokszín?séget, toleranciát prédikál, valójában azonban gy?löl és elpusztít mindent, ami rajta kívül van.

„A felvilágosodás nem talált, de nem is keresett igazságot, mert a jellegzetesen felvilágosodott gondolkozók egyetlen, ismételten és hangsúlyozottan egyetlen tevékenysége sem az igazságkutatás volt, hanem bosszúhadjárat az egyház és a kereszténység és a vallás és a spiritualitás ellen, és (egészen kevés kivétellel) minden, az utóbbi négyszáz év alatt kimondott gondolat nem az igazságkutatás, hanem az egyházon való bosszú jegyében keletkezett, éppen ezért a fundamentum absolutum szempontjából zérusnak tekinthet?, mintha senki sem mondott volna semmit” – írja nagy bölcsel?nk, Hamvas Béla.

Ez a liberalizmus hatja át azokat a magukat kereszténynek mondó propagandistákat is, akik valójában meghamisítják a keresztény tanítást.
„Jó érzés számomra az, hogy el tudom fogadni a másik embert, legyen bármilyen szempontból más, mint én. És ez az érzés örömmel és felszabadultsággal tölt el. Mert a másik embernek úgy tudok örülni, ahogy ? van” – mondja például a keresztény-nemzeti tábort és az egyházat rendre gy?lölettirádákban támadó Perintfalvi Rita végzett teológus, a Grazi Egyetem katolikus fakultásának tanára, aki magát progresszív kereszténynek vallja.

„Szeretnénk el?mozdítani a valódi, egymást kölcsönösen gazdagító párbeszédeket, támogatni, er?síteni kívánjuk a közösségeket és a közösségi szemléletet, továbbá hozzá kívánunk járulni, hogy nagyobb nyitottsággal forduljunk egymáshoz, jobban elfogadva, hogy nem vagyunk egyformák, mindenki hordozhat értékeket” – ez a magát szintén kereszténynek valló Szemlélek blog hitvallásából való.

Márpedig mindez visszafogottan értékelve is tévtanítás. Liberális kereszténység ugyanis nincs. Aki a kereszténységre bármilyen jelz?t aggat, az eltéríti, meghamisítja azt. A liberalizmus ellentétes a kereszténységgel. „Elvont eszméket ültet át er?szakosan, tekintet nélkül a történeti fejl?désre. Így minden téren oktalan, er?szakos és veszedelmes helyzeteket produkál. Nem veszi tekintetbe, hogy az élet nem mechanikus, hanem organikus. A liberalizmus hórihorgas, holdkóros, kimángorolt lelk? léh?t?ket állít a világba. Olyanokat, akik nem növekednek, hanem kinyújtottak, s akik összeroskadnak ürességük terhe alatt” – állapítja meg pontosan nagy székesfehérvári püspökünk, Prohászka Ottokár Az egyház demokráciája cím? munkájában.

Kereszténynek lenni nem azt jelenti, hogy minden létez? jelenséget egyenérték?nek kell tekinteni, és úgy kell elfogadni, ahogy van. Épp ellenkez?leg. A relativizmus ellen küzdeni kell, világosan különbséget téve jó és rossz, helyes és helytelen, erény és b?n között.

Bár mindannyian újra és újra elbukunk, ez nem ok a beletör?désre, még kevésbé a kudarcok vagy mások vétkeinek elismer? elfogadására. Mert Szent Ágostonnal szólva „jobb a helyes úton sántikálva haladni, mint szilárd léptekkel téves irányba tartani”. Ugyan? tanítja Vallomásaiban, hogy „a vétkeket, melyek természet ellen vannak, mindenkor és mindenhol gy?lölnünk és büntetnünk kell […]”.

Ellentmondana ez a szeretet parancsának? Egyáltalán nem. Ha elfogadjuk embertársainkat a rosszban, akkor nem könyörületesek vagyunk, hanem cinkosok. A rossz elt?rése, különösen tüntet? támogatása nem szeretet, hanem az igazság cinikus megtagadása, a b?n felmagasztalása. Nincs épesz? ember, aki valamely barátja, netán családtagja drogfügg?vé válása láttán ahelyett, hogy igyekezne segíteni neki kiszabadulni a rabságból, még támogatná is a méreg beszerezésében. Mégis, az úgynevezett liberális keresztények így tesznek. Az egészséges életállapottal egyenérték?nek, mi több, büszkén támogatandónak hirdetnek az ördög hatalma alá került létállapotokat, megbélyegezve azokat, akik nem így tesznek, hanem a tanítás szerint cselekszenek. Jézus nem azt mondta, hogy mindenkit ellenvetés nélkül úgy kell elfogadni, ahogy van. ? megkülönböztette a jót és a rosszat, megtagadva és kirekesztve utóbbit. Nem azt mondta, hogy a lepra értéket hordozó állapot, hanem azt mondta a benne szenved?nek: „Akarom, hogy tisztulj meg!” És nem folytatott „egymást kölcsönösen gazdagító” párbeszédet a sátánnal, hanem azt mondta: „Távozz t?lem!”

A kereszténységet nem toleráló liberalizmus és annak bármilyen formájának tolerálása nem kegyesség, hanem önfeladás, a kereszténység meghamisítása, b?nrészesség az annak elpusztítására irányuló ördögi törekvésekben. Nekünk, keresztényeknek ezért ellent kell mondanunk a gonosznak.

Borítókép: A 41 éves Victor Fedul a tengervízb?l kiemelt fakeresztet fogja a fekete-tengeri kiköt?városban, Constantában vízkereszt ünnepén (Fotó: MTI/EPA/Robert Ghement)

Ágoston Balázs - www.magyarnemzet.hu

Ajánló